

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Mikołaj Tomaszewski

Sędziowie: SA Bogdan Wysocki (spr.)

SA Jerzy Geisler

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **D. G.**

przeciwko **Bank (...) S.A. z siedzibą w P.**

o zapłatę

w przedmiocie ponownego wniosku powódki z dnia 14 września 2013 r. o zwolnienie od kosztów sądowych oraz w przedmiocie zażalenia powódki z dnia 21 sierpnia 2012 r. na zarządzenie przewodniczącego z dnia 20 lipca 2012 r.

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 23 września 2013 r., sygn. akt: IC 1767/12

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie co do punktu 1 zaskarżonego postanowienia,**
- 2. w pozostałym zakresie oddalić zażalenie.**

Bogdan Wysocki Mikołaj Tomaszewski Jerzy Geisler

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Poznaniu odrzucił ponowny wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych (pkt 1) oraz odrzucił zażalenie powódki (pkt 2). W uzasadnieniu orzeczenia wskazał, że sytuacja materialna powódki była już przedmiotem szczególnych badań zarówno Sądu Okręgowego w Poznaniu jak i Sądu Apelacyjnego w Poznaniu; uznano, że sytuacja ta pozwala na uiszczenie części opłaty w toku niniejszego postępowania. Powódka w kolejnym już wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych nie powołała żadnej nowej okoliczności, która uzasadniałaby zmianę stanowiska w przedmiocie zwolnienia od kosztów. Ponowny wniosek „oparty na tych samych okolicznościach” to wniosek, który powołuje te same okoliczności, które były znane stronie ubiegającej się o ponowne zwolnienie od kosztów sądowych, w dacie wydania poprzedniego prawomocnego postanowienia oddalającego taki wniosek. Nie można mówić o zmianie okoliczności w rozumieniu art. 107 u.k.s.c. jeżeli określone okoliczności faktyczne, które zainteresowany powołuje w kolejnym wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych nie były przez niego przytoczone w poprzednio składanym wniosku, ale były jemu znane. Wobec tego ponowny wniosek powódki na podstawie art. 107 ust. 2 u.k.s.c. podlegał odrzuceniu, albowiem powódka nie tylko nie wskazała na pogorszenie

sytuacji majątkowej – powódka jest osobą zdolną do pracy i od trzecich lat zarejestrowana w PUP. Z uwagi na upływ czasu od złożenia poprzedniego wniosku powódka w ciągu ostatniego roku mogła podjąć pracę zarobkową i uzyskać kwotę wystarczającą na opłacenie zażalenia (1000 zł).

W niniejszej sprawie zarządzeniem przewodniczącego wezwano powódkę do uiszczenia opłaty od zażalenia – w terminie jednego tygodnia pod rygorem odrzucenia zażalenia. Odrzucony w trybie art. 107 ust. 2 u.k.s.c ponowny wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych nie przerwał biegu do uiszczenia opłaty od zażalenia (art. 112 ust 4 u.k.s.c.). Wobec tego na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie podlegało odrzuceniu.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła powódka, zaskarżyła je w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art. 107 ust. 2 zd. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2010, Nr 90, poz. 594 ze zm. – dalej „u.k.s.c.”) na postanowienie o odrzuceniu ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych opartego na tych samych okolicznościach nie przysługuje zażalenie. Wobec tego zażalenie powódki w zakresie pkt 1 zaskarżonego postanowienia jako niedopuszczalne na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. podlega odrzuceniu.

Mając to na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w pkt.1 sentencji orzeczenia.

W pozostałym natomiast zakresie, zażalenie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jeżeli ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych opiera się na nowych okolicznościach, które jeszcze nie istniały w chwili prawomocnego oddalenia pierwotnego wniosku to wtedy tylko nie może być mowy o rei iudicate w odniesieniu do przesłanek z art. 102 ust. 1 u.k.s.c. w przeciwnym razie wniosek taki podlega odrzuceniu na podstawie art. 107 ust. 2 w/w ustawy.

Powódka we wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych wskazała min., że nie posiada żadnych oszczędności, nie posiada żadnych dochodów, poza okresowo przyznanym zasiłkiem przez (...) w D. w wysokości 400 zł z przeznaczeniem na zakup leków, uzyskaniem podstawowych środków żywnościowych, nie prowadzi żadnej działalności rolniczej, ani pozarolniczej, jest współwłaścicielem domu w B.. Na te wszystkie okoliczności żaląca powoływała się już we wcześniejszym wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, który był przedmiotem szczególnych badań zarówno przez Sąd Okręgowy w postanowieniu z dnia 29 sierpnia 2012 r. jak i Sąd Apelacyjny w orzeczeniu z dnia 6 listopada 2012 r., w których to orzeczeniach uznano, że sytuacja materialna powódki pozwala jej na uiszczenie części opłaty od zażalenia z dnia 21 sierpnia 2012 r. w wysokości 1.000 zł. Powódka w ponownym wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych nie powołała żadnej nowej okoliczności, a w szczególności takiej, która uzasadniałaby zmianę stanowiska w przedmiocie zwolnienia jej od kosztów sądowych.

Wobec tego ponowny wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych na podstawie art. 107 § 2 u.k.s.c. podlegał odrzuceniu, a zażalenie jako nieopłacone na podstawie art.370 k.p.c. w zw. art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 112 ust. 4 u.k.s.c. podlegało odrzuceniu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w pkt 2 w sentencji orzeczenia.

Bogdan Wysocki Mikołaj Tomaszewski Jerzy Geisler